

KURTULUŞUN TEK YOLU

Tevhid ve şirk mücadelesi:

Son Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.), gelmeden önce dünyanın her tarafında ve hususiyile Arab yarımadasında cahiliyyet devri hüküm sürüyordu ve bu devirde kayde değer şirk-Tevhid mücadelesi yoktu. Bu mücadele esas itibariyle Kur'an ayetlerinin gelmesi ve Allah Resulü'nün peygamberlik görevine başlamasıyla başlamış oldu. İleri sürülen itirazlara, şüphe ve tereddüdlere Allah Resulü Kur'an ayetleriyle cevap veriyordu. Kur'an hakikatları karşısında aciz kalan Mekke müşrikleri, bu sefer Peygamber'e ve ona tabi olan müslümanlara saldırmaya başladılar. Saldırının, işkencenin, baskının her türlüünü denemelerine rağmen, Tevhid ve iman hareketinin önünü alamadılar. Neticede Tevhid galib, şirk mağlub oldu.

İlmî mücadele:

Müteakib devirlerde hak-batıl mücadelesi, ilim sahasına intikal etti. Ehl-i hak ile ehl-i batıl arasında münazaralar tertib edildi. Fakat her seferinde ilme ve hakka dayanan ehl-i hak, vehme ve hurafeye dayanan ehl-i batılı mağlub etti!..

Savaş meydanında:

Vahyin ve ilmin karşısında umduğuna ulaşamayan batıllar, bu sefer ne yaptılar? Silaha sarıldılar, haçlı seferlerini tertib ettiler. Ve fakat her seferinde müslümanların karşısında hezimete uğradılar!..

Münafikâne mücadele:

Münazaranın ve silahlı mücadelenin de fayda vermediğini gören ehl-i batıl, bu sefer, düşmanca davranmanın yerine, dostça yaşamanın ve bu suretle bir takım kişileri satın alıp kaleyi içinden fethetme yoluna gitmeyi kendileri için faydalı gördüler ve bilfiil harekete geçtiler!..

Taviz koparma:

Ehl-i batıl, şeytanî zekâsını kullanarak, önce taviz koparma yoluna gitti ve taviz üstüne taviz kopardı. İşte bu taviz koparmalardır ki, Tanzimat, ıslahat, ittihat ve terakki devirlerini hazırladı.

İkinci cahiliyyet devri:

Tanzimat, ıslahat, ittihat ve terakki zihniyeti gelişe gelişe ikinci cahiliyyet devrini hazırladı. Ve bu devir de Şeriat'a düşman kemalizmi, arkasından demokratik sistemi ve laik sistemi getirdi. Ve neticede bu cahiliyyet devrinin özelliği şu üç şeydi:

„Devlet mülğa, din mefluc, topraklar işgal!..“

İşte M. Kemal'in yaptığı ve kendisinden sonrakilere miras bıraktığı bu üç şey birbirinden korkunçtu! Milletimiz ve bütün bir ümmet, bunların sıkıntılarını çekmekte ve ızdırabını hâlâ yaşamaktadır!.. Zira bir düşünün: Bir ülkede devlet lağvedilirse, din felce uğrarsa, topraklar işgal edilirse, o memlekette hayırdan eser kalır mı? Birlik beraberlik kalır mı? Huzur ve güven kalır mı? Terakki ve tekâmül olur mu? Artık varlığını koruyabilir mi? Elbette „Hayır!..“ Üstelik katliamlar, namusa tecavüzler, göçe zorlamalar birbirini takib etmekte, iç düşmanlar sus-pus olmakta, dış düşmanlar ise seyirci kalmakta; olup bitenler hoşlarına gitmektedir. Ve bu gidişin nelerinde duracağı bilinmemektedir. Ve netice itibariyle diyebiliriz ki:

İslam âlemini, son derece çetin günler beklemektedir. Bu, müslümanların toptan imhası ve dünya haritasından silinmesinden ibarettir. Ve bu, bilfiil başlamıştır; Doğuda Azerbaycan'dan, batıda ise Bosna-Hersek'ten!.. Katliamlar, namusa tecavüzler ve göçe zorlamalar neticesinde İslam topraklarını baştan başa işgal ve istila şeklinde kendini göstermektedir!..

Kurtuluşun tek yolu:

Evet, kurtuluşun tek yolu vardır! O da İslam Dini'ni hakiki

manada anlama ve anlatma ve bilfiil yaşama ve yaşatmadır. Yani, yeniden İslam'a dönmedir. Bunun için:

a) İslam'ın ilmini yapma ve kültürünü yayma;

b) Tek devlet olma! Yani Hilafet devletini kurmak üzere, İslam halifesini başa geçirme;

c) Dahildeki ajanları tanıma ve bunların millet ve ümmet üzerindeki hâkimiyet ve tahakkümlerine son verme ve bu suretle yabancıların eline-eteğine set çekme!..

Sağlam iman ve sarsılmaz tevekkül:

Bütün bunların ötesinde ve üstünde Rabb'ülâlemin'e sağlam bir iman ve sarsılmaz bir tevekkül ile bağlanma!..

Bir cümle ile:

Bütün bunları bir cümleye bağlayacak olursak, Allah'ın dinine sahip çıkma ve O'na tevekkül etme!..

Ve netice:

Netice iki şey: Ya, mukadderse, Allah'ın nusretine mazhar olup zafere ulaşma ya da o yolda şehadet şerbetini içip şehid olma! Bunların ikisi de güzel!.. Kur'an şöyle der:

„Ey iman edenler! Ne oldu ki size, Allah yolunda savaşta koşun denildiği zaman, yerinizde ağırlaşmış kaldınız? Ahiretten cayıp dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretinkine nazaran bu dünya hayatının yararı pek azdır!“ (Tevbe, 38)

Tahlil:

Ayet-i celile sitem mahiyetinde olup iman ve iman iddiasında bulunanları derin derin düşünmeye sevketmekte ve insafli olmaya çağırmakta, günümüzden çok yarınımı düşünme yolunda ibret dersi vermektedir. Şöyle ki:

1- Biz, İslam Devleti'ni ihya edip dünyanın gündemine getirdik;

2- Anayasası hazırlanmış, Tevhid bayrağı asılmıştır;

3- Anadolu insanına seslendik ve dedik ki; geliniz, Tevhid bayrağı altında toplanıp, topraklarınıza da dininize de sahip çıkınız ve bu suretle Saff suresindeki „Ey mü'minler! Ansarullah olunuz;“ yani Allah'a asker olup Allah ordularını meydana getiriniz ve bu suretle mü'min ve müslüman olduğunuzu isbat ediniz!..

4- Bu teklif ve talep karşısında insanımız ikiye ayrıldı: Bir kısmı tereddütsüz „Evet“ dedi ve demekte, bir kısmı da cehaletini, korkaklığını veya mütekebbirliğini, yani buyruk olmada devam etmek istediğini ortaya koyarak „Hayır“ dedi ve halen de demekte!

5- Şu da biline ki, bu din, dıştan gelen zorlamalardan zarar görmemiştir; içten gelen tehlikeler ona zarar vermiştir. Yani İslam Dini, dış düşmanlardan değil, içteki münafıklardan yara almıştır.

Bu noktadan hareketle:

İçteki kemalistlerin ötesinde bilhassa iki kuruluşun davayı engellemesi ve derin yaralar açması! Bunlardan biri Diyanet diğeri de Refah Partisi! Diyanet, hakkı keitm ve tahrif etme yönünden, Refah Partisi ise taviz verme ve gerçekleri saptırma yönünden!..

Kör şeytana uyma:

Kemalistler, Rahman'a değil, büyük kör şeytana ve onun kemalist kanunlarına tabi olurken, Diyanet camiası ile Refah Partisi ise, kemalizmin tesiri altında kalarak kendilerini şeytanların yollarına atmışlardır. Bunları cezalandırmak lazımdır ki, akılları başlarına gelsin de Şeriat'ın çizgisine gelsinler, bekçiliğini yapsınlar ve taviz verme yoluna gitmesinler. Binaenaleyh, kemalistleri falakaya yatırmalı, hakkı ketmeden Diyanet ile haktan taviz veren partilerinin de kulaklarını çekmelidir. Çekebilir miyiz ki? Elbette! Çünkü ulema, peygamberlerin varisleridir. Ulemaya karşı gelmek, Peygamber'e karşı gelmektir. Keza ulema ve ulemaya tabi

olan müslümanlar, muallimlerdir ve muallimlik makamında bulunmaktadırlar; Allah'ın risaletini, talimatını tebliğ etmektedirler. Dolayısıyla hakkı ketmedenleri, haktan taviz verenleri yatırıp falakadan geçirme veya kulaklarını çekme salahiyetine sahiptirler. Bu itibarladır ki, biz ve devletimiz üzerimize düşen neşriyatı yapıp ikaz ve uyarıda bulunmazsak; hem Allah huzurunda ve hem de gelecek nesiller huzurunda hesap vermemiz mümkün değildir. Hz. Ali şöyle buyurur:

„Kim bana bir harf öğretirse, beni kendine köle yapmıştır. İsterse çalıştırır, isterse satar!“ Bir başka sözünde de şunları söylemiştir:

„İki kişi benim belimi kırmıştır: Bunlardan biri günah işleyen hoca, diğeri de bilgisi olmadığı halde dine ve davaya sarılan cahiller.“ Birincinin kulağını çekeceksiniz ki, günah işlemesin, ikincinin de kulağını çekeceksiniz ki, ilim öğrensün, Şeriat'ı öğrensün!..

Taviz vermeyen ve hakkı söyleyen:

Dördüncü bir zümre var ki, hakkı açık, net ve kesin bir şekilde söylemenin yanında asla taviz verme yoluna da gitmezler! Gayeleri ise, insanlığı, içine düşmüş olduğu şirkten, nifaktan, dalaletten kurtarmaktır. Cemaleddin Hoca'nın yazdığı, hazırladığı, doldurduğu yazıları, bildirileri, bantları dağıtırlar ki, bunlar çerezdir, bunlar şifalı sulardır, bunlar serumdur. Bir sene içinde insanımıza, hasta insanımıza, komaya girmiş insanımıza sunulmuş olanlarına şöyle bir göz atacak olursak:

- 1- Hakkı Sahibine iade,
- 2- Hakkı İstemek Haktır, İstemiyenler İse, Ahmaktır,
- 3- 27 Üniversite Rektörüne Açık Mektup,
- 4- İşçi ve İşveren Temsilcilerine Açık Mektup,
- 5- Müslüman ve Terör Yasası,
- 6- İbrahim Agâh Çubukçu'ya açık mektup,
- 7- Necip Bilge'ye Açık Mektup,
- 8- Hüsameddin Cindoruk'a Açık Mektup,
- 9- Nusret Demiral'a (Kendi İdam Kararını Kendisi Vermmiştir!..),
- 10- Devlet Bulunmaz Bir Nimettir,
- 11- Şeriatçı Olmayanlar Solakların Ta Kendileridir,
- 12- Saflar Artık İyice Netleşti,
- 13- Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta'ya Açık Mektup.

İşte biz ve işte onlar:

Görüldüğü üzere, bizden onlara çerezler, şifalı sular, serumlar! İşte biz bunları kendilerine takdim ediyor, kendilerini hakkı söylemeye, taviz vermemeye, sırat-ı müstakim'e davet ederken, onlar buna mukabil bize kızıyorlar, engel oluyorlar, hakaret ediyorlar, iftira ediyorlar, kemalist rejime jurnallayıp imha etmek istiyorlar. Hoca da tekrar söz alıyor ve diyor ki:

„Bize kızmayın; şayet yalanımız, yanlışımız, Kur'an'a ve İslam'a aykırı bir tarafımız varsa, dibde-köşede konuşmayın, gazetelere verin; neşriyat yoluyla bizim işimizi bitirin, meydan size kalsın! Yoksa, Hoca sizin işinizi bitirecektir! Elhasıl: Ya cevap veya teslim! Başka bir ifade ile; bir şey ya doğrudur ya da yanlıştır. Doğru ise, gelin teslim olun, beraber çalışalım! Şayet yanlış ise, neşriyat yoluyla yanlışlığı ortaya koyup Hoca'yı da efkâr-ı umumiyyeyi de ikaz ve irşad etmek size düşmez mi?“

İşte Cemaleddin Hoca böyle söylüyor!..

„Eğer topluca (savaşa) çıkmazsanız, Allah size acı bir şekilde azab eder ve yerinize sizden başka bir topluluk getirir. O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir.“ (Tevbe, 39)

Mevzuumuzun üçüncü ayet-i celilesi bir tehdit mahiyetinde olup başlıca şu hakikatları ihtiva etmektedir:

- 1- Müslüman o kimsedir ki, hoşuna gitse de gitmese de çağrıldığı yere gitmesi, verilen emir ve talimatı yerine getirmesi imanın bir gereğidir.
- 2- İmanın gereğini yerine getirmeyenleri Allah elim bir azabla azab eder.
- 3- Allah, onları kulluğundan azledip, Maide, 54 ayette de görüldüğü üzere, onların yerine öyle cemaat getirir ki, Allah

onları, onlar da Allah'ı severler!..

4- Allah'a kimse zarar veremez; Çünkü Allah, her şeye kadirdir. O halde zararı çekecek onlardır, yani kendilerine verilen emir ve talimatları yerine getirmiyenlerdir.

5- Ve netice:

Ey hal-i hazırda mevcut olanlar! Eğer sizler, ihya ve ilanı yapılan İslam Devleti'ni kabul etmeyip Tevhid bayrağı altında toplanmazsanız, zararı size ait olup, Allah sizi yerin dibine geçirir de sizin yerinize itaatkâr bir nesil getirir. O zaman sizler pişman olursunuz amma velakin, iş işten geçmiş olur. Allah neye kadir değil ki!..

Üçüncü ayet-i celile şu mealde:

„Eğer siz, ona yardım etmezseniz, iyi bilin ki Allah ona yardım etmişti: Yalnız iki kişiden biri olduğu halde, küfürde ısrar etmiş olanlar, (Mekke'den) kendisini çıkarttıkları sırada ikisi mağarada iken arkadaşına: „Üzülme Allah bizimle beraberdir“ diyordu. İşte o zaman Allah ona yardım etti; kalbini yatıştıran huzur ve güveni verdi ve onu sizin görmediğiniz askerlerle destekledi; kâfirlerin sözünü alçalttı! Yüce olan yalnız Allah'ın sözüdür. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.“ (Tevbe, 40)

Tahlil ve tefsir:

1- Elhamdülillah, bugüne kadar Allah, yardım etti; yer verdi, cemaat verdi, Kur'an gibi, edille-i şer'iyye gibi silah ve kaynak verdi;

2- Gönüllere teselli verdi, en tehlikeli anlarda çalkalanan kalbleri yatıştırdı, teyid ve takviye etti, destekledi;

3- Muarız ve muhaliflerin haddini bildirdi, cevap verecek halleri kalmadı ve bu suretle bu alçakların sözlerini alçalttı, kendilerini yerin dibine geçirtti; bu suretle Allah'ın davasını yükseltti ve yüceltti;

4- Allah; Tevhid akidesini ve ondan yana olanları ilim, fikir ve hak meydanında galib kıldı, düşmanlarını mağlub etti. Çünkü, Allah azizdir, hâkimdir.

Dördüncü ayet-i celile:

„Gerek hafif gerek ağır olarak hep birlikte savaşa çıkın! Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.“ (Tevbe, 41)

Tefsir ve tahlil:

Rabb'imiz Teala ve Tekaddes Hazretlefi, kullarına tekrar sesleniyor, onları tevbe ve istiğfara çağırıyor ve onlara cihadi emrediyor. Şöyle ki:

1- Diyor ki bu hayırlı bir iştir;

2- Ve bu, aynı zamanda bir ilim ve bir şuur işidir; ilimden mahrum, şuurdan yoksun olanlar, bunun hayırlı bir iş olduğunu idrak edemezler!..

Beşinci ayet:

Bu ayet-i celile münafıkları tasvir etmekte ve şöyle demekte:

„Yakın bir dünya menfaati ve orta bir yolculuk olsaydı, elbette sana tabi olurlardı. Fakat güç aşılabacak mesafe, kendilerine uzak geldi. Bir de „Gücümüz yetseydi, sizinle beraber çıkardık“ diye Allah'a yemin edecekler. Boşuna kendilerini mahvediyorlar. Allah onların yalancı olduklarını biliyor.“ (Tevbe, 42)

Tefsir ve tahlil:

1- Münafıkları tasvir eden bu ayet-i kerime diyor ki, onlar; yakın bir dünya menfaati ve orta bir yolculuk olsaydı, elbette koşu koşu gelirlerdi.

2- Fakat güç aşılabacak bir mesafe, ateşten bir gömlek ve sandığa atılacak bir oy değil!..

3- Bunlar ileride yemin edip „Gücümüz yetseydi, sizinle beraber çıkardık“ diyecekler!..

Bu ayet-i celile'nin ışığı altında şöyle bir parentez açabiliriz: (Hakkı batıla karıştıranlarla asla taviz yoluna gitmeyenler hiç bir olur mu?)

İşte Erbakan ve işte biz!.. Erbakan, hakkı batıla karıştırmakta, bu cemaat ise, Peygamberî bir yol takip etmekte ve şartlar ne olursa olsun taviz yoluna asla

gitmemektedir:

a) Erbakan parti metodunu tercih etmekte, biz ise cemaatleşmeyi!

b) Parti, şeytanî bir yol, cemaatleşme ise Peygamberî bir yoldur. İkincisi hak, birincisi batıldır!..

c) Cemaatleşme vahye dayanır, particilik ise kâfir bir kafanın mahsulüdür!..

d) Cemaatleşme birleştiricidir, particilik ise bölücüdür!..

e) Cemaatleşme saygı ve sevgi getirir, particilik ise, kin ve düşmanlık bırakır!..

f) Cemaatleşme Tevhid'dir ve Tevhid yoludur; particilik ise şirktir ve insanı şirke götürür, müşrik yapar!..

g) Cemaatleşme zafere ve devlete götürür. Misalleri vardır. Particilik ise hayalcılık ve hüsrandır; dünyada misalsiz ve neticesizdir. Ahirette ise cehennemliktir.

Particilik; aynı zamanda Şeriat'a, Allah'a noksanlık, eksiklik ve cahillik atfetmektedir. Şöyle ki:

„... Bugün sizin dininizi ikmal ettim ve tamamladım!..“, „Allah, ahkemül hâkimindir; yani, hükmedenlerin en muhkemi ve en sağlamıdır“, „Hâkimlerin en hayırlısı; rızık verenlerin en hayırlısı; merhamet edenlerin en merhametlisi ve ondan daha güzel hüküm koyan var mı? Allah'tan daha doğru sözlü var mı?!“ şeklinde tecelli eden ilahî beyanata particilik ters düşmekte ve bunları yalanlamakta ve Allah'a noksanlık, ceahlık ve acz isnad etmektedir ve işte bütün bunlardan her biri şirktir, küfürdür; insanı müşrik yapar, kâfir yapar!..

4- Binaenaleyh, boşuna kendilerini mahvetmesinler; Allah biliyor ki, bunlar yalancılardır!..

Altıncı, yedinci ve sekizinci ayetler:

„Allah seni affetsin, doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalan söyleyenler; bilinmezden önce onlara niye izin verdin?“

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler; mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeleri hususunda senden izin isteyip geri kalmazlar. Allah takva sahiplerini bilir.

Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri tereddüde düşmüş ve şüpheleri içinde bocalayıp duranlar, senden izin isterler.“ (Tevbe, 43-45)

1- İslam'da taviz yoktur. Neden? Çünkü, sadıklarla, kâzibler, samimi olanlarla sahtekâr olanlar, davaya bağlı olanlarla olmayanlar, daha açığı mü'minlerle münafıklar birbirinden ayrılınsın!

2- Kur'an; kâfir ve münafıkları ikaz, irşad ve tenkid etmenin yanında mü'minleri ve hatta Peygamber'i bile eleştirmekte ve tenkid etmektedir.

3- Siz, onlara, „Eğer yalanımız, yanlışımız ve hatamız var ise cevap verin; eleştirin ve tenkid edin!..“ dediğinizde onların, „Biz, kâfirlerle uğraşmayı bırakıp da müslümanlarla mı uğraşacağız!“ şeklindeki cevapları, Kur'an'a uymamakta ve iflas etmektedir...
Dokuzuncu ayet-i celile:

„Eğer onlar cihada çıkmak isteselerdi, onun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların davranışlarından hoşlanmadı da onları durdurdu: „Oturan (çocuk ve kadınlarla) beraber oturun!“ denildi.“ (Tevbe, 46)

Tefsir ve tahlil:

1- Allah onlara nasib etmemiştir; gözlerini kör, kulaklarını sağır, kalblerini münafık yapmıştır;

2- Savaşa çıkmak istemiş olsalardı hazırlığını yaparlardı (cevap vermek isteselerdi, araştırma yapar, müsbet veya menfi karşılık verirdi);

3- Fakat Allah, onların hareketlerini beğenmedi de yerlerinde durdurdu ve onlara: „Kadın ve çocuklar gibi yerinizde oturun!“ dendi. Çünkü sizde hayır yok! Neden? Çünkü, sizler hâlâ çocukça bir hava yaşıyor ve kendinizi eğlendiriyorsunuz! Kıyamet sabahına kadar bekleyin bakalım, dendi...
Onuncu ayet:

„Sizin içinizde savaşa çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir kârları olmazdı. Sizi fitneye düşürmek için hemen aranıza sokulurlardı. İçinizde de onlara kulak verenler vardır. Allah zalimleri bilir.“ (Tevbe, 47)

Tefsir ve tahlil:

1- İşleri güçleri fitnedir, ona buna iftira etmektir (Hoca saftır, cahildir, ajandır, der ve fitne çıkarırlar...);

2- Halbuki, içinizde ajanlık yapanlar da onlara kulak verenler de vardır. Ajanlık yapanlar da ajanlara kulak verenler de zalimlerdir. Allah ise zalimlerin kimler olduğunu bilir!..

Onbirinci ayet:

„Onlar önceden de fitne çıkartmak ve sana nice işleri ters çevirmek istediler. Nihayet hak geldi, onlar istemedikleri halde Allah'ın emri (dini) galib geldi.“ (Tevbe, 48)

Tefsir ve tahlil:

1- Bu ayetler, Tebuk Seferi'ndeki hadiseleri anlatmaktadır. Münafıklar bu çetin günlerde İslam ordusuna katılmamışlar, bahaneler uydurarak Allah Resulü'nden izin istemişler, savaşa gitmemişlerdi. Allah'ın Resulü de bunlara izin vermişti. Çünkü, gönülsüz savaşa katılan insanlardan bir hayır gelmeyeceğini biliyordu. İşte ayetler, onların bu kötü davranışlarını mü'minlere anlatmaktadır.

2- Bunlar, bu münafıklar, geçmişte de işleri tersyüz edip fitne çıkartmak istemişlerdi. (Bize İrancı dediler, Tercüman, Hürriyet, Zaman gibi gazeteler hakkımızda yazılar yazdılar; Doğu'daki olaylarda Hoca'nın parmağı vardır, doğuya silah sevk ediyor dediler ve hakkımızda bir de kara kitap yayınladılar!..);

3- Fakat elhamdülillah, hak geldi, hakikatler ortaya çıktı. Hem de neşriyat yoluyla! O iki yüzlüler ne yapacaklarını şaşırıldılar!.. Neden? Çünkü, „Hakk gelince batıl zail olur ve silinir gider“ kazıyyesi ilahî bir fermanıdır. İşte bu ilahî kaidenin bir tecellisidir ki, biz meydandayız; onlar ise gündemden silinip gittiler!..

Onikinci ayet:

„İçlerinden öylesi var ki, 'Bana izin ver; beni fitneye düşürme' der. İyi bilin ki, onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem de kâfirleri kuşatacaktır.“ (Tevbe, 49)

Tefsir ve tahlil:

1- Gerçekler değişmez; söylene de söylenmese de, izin verilse de verilmese de!..

2- Bir kısmınız kemalizmin kulu, bir kısmınız da demokrasinin kölesi; Diyanet hakkı ketmetme ve tahrif etme yönünden, parti ise taviz verme ve hakkı saptırma yönünden! İkisi de felaket! Zira hak ketmedilir veya tahrif edilirse ve bunu, sözüm ona Peygamber postunda oturan Diyanet İşleri Başkanı, müftüleri ve vaizleri yaparsa, Ümmet-i Muhammed, dinin gerçeklerini, İslam'ın hakikatlerini kimden öğrenecek? Ve bunun faturasını kim ödeyecek? Elbette hakkı söylemeyen ve hakkı ketmeden hocalar değil mi? İşte böyle hocaları Kur'an lanetlememiş mi? Dini dünyaya satan sıfatlarla tavsif etmemiş mi?.. Kur'an şöyle der:

„İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti -biz Kitab'da insanlara açıkça belirttikten sonra- gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder hem de bütün lanetçiler lanet ederler.“ (Bakara, 159)

„Allah, kendilerine kitap verilenlerden: 'Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz' diye söz almıştı. Fakat onlar, verdikleri sözü arkalarına attılar ve ona karşılık birkaç para aldılar. Satın aldıkları bu şey ne girkin!..“ (Â-i İmran, 187)

Evet; hakkı ketmetme ümmet bünyesinde derin yaralar açacağından ve tüm insanlığı mahvü perişan edeceğinden, dünyada Bakara ayetiyle lanetlenmiş, Ali İmran ayetiyle de takbih edilmişlerdir. Kurtuluşun yolu ise, tevbe-i nasuh ile tevbe etmek, ketmettiklerini açık açık tebliğ ve beyan etmektir. Bu husus Kur'an'da şöyle anlatılır:

„Ancak tevbe edip durumlarını düzeltenler, gerçekleri açıklayanlar müstesna! Onları bağışlarım. Çünkü ben, tevbeyi çok kabul ederim.“ (Bakara, 160) Ve şayet Şeriat'ın hükümlerini saklamaya ve saptırmaya devam ederlerse, artık bunun faturasını ödemeleri artık mümkün değildir. Çünkü ketim ve dini dünya ile satmaları kendilerini kâfirliğe götürür,

kâfir olarak teneshire çıkarlar, ebediyyen mel'un olur ve ebediyyen cehennemli boylarlar. İşte Kur'an:

„Ama ayetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak ölmüş olanlar, işte Allah'ın meleklerin ve tüm insanların laneti onların üstündedir. Ebediyyen lanet içinde kalırlar. Ne kendilerinden azab hafifletilir ne de onların yüzlerine bakılır!“ (Bakara, 161-162)

Taviz verenlere ve saptıranlara gelince:

Bunlar da particiler ve bu arada Refah Partisi; taviz vere vere, müslümanları aldata aldata hoca ve idarecileri kendilerini Allah'ın dergâhından kovulmanın ötesinde, „Günümüzün Putları ve Putperestleri“ başlığını taşıyan yazımızda da ifade ettiğimiz gibi, kendilerini seçenlerle birlikte şirke düşer, müşrik olur ve cezaları kılınmaz!

Onüçüncü ve ondördüncü ayet:

„Sana bir iyilik ulaşsa bu, onların hoşuna gitmez ve eğer sana bir kötülük ulaşırsa, 'iyi ki, biz önceden tedbirimizi almış, başımızın çaresine bakmışız' derler ve sevine sevine dönerler. De ki: Allah, bizim için ne yazmış (ne takdir etmişse), ancak bize o ulaşır. Bizim sahibimiz O'dur. Mü'minler Allah'a tevekkül edip (O'na sığınurlar).“ (Tevbe, 50-51)

Tefsir ve tahlil:

1- Şu hareketin gelişmesi, yayılması, çoğalması, güç ve kuvvet bulması, üzerine düşeni yapması, gereken cevapları verip muarız ve muhaliflerini susturması onların hoşlarına gitmez ve yerlerinde duramazlar! Ve düşünemezler ki, bu başarısı İslam adına yapılmakta; İslam'ın devleti, Şeriat'ın hayata hâkim olması adına bir muvaffakiyettir! Sevinmeleri gerekirken, fakat heyhat!..

2- Lakin bu hareketin durmasından, dağılmasından, yıkılmasından ve siz müslümanların Avrupa'da olsun, Anadolu'da olsun hapse atılmasından, asılıp kesilmesinden, idama mahkum edilip darağaçlarda asılmasından sevinç ve ferah duyarlar ve ilave ederek derler ki, „Biz, iyi ki, tedbirimizi almışız da bu harekete katılmamışız!..“ derler ve bu suretle de günah üstüne günah işlerler!..

3- Bakara, 18'de 'Onlar sağırdırlar, onlar dilsizdirler, onlar kördürler' derekesine düştüklerinden iman hakikatlerini, herşeyin Allah'ın elinde ve emrinde olduğunu göremez ve idrak edemezler; dilsizlik ve sağırlık içinde bocalayıp giderler!..

4- Ama mü'minler ise; Kur'an'ın ışığı altında ve imanın nuru ile herşeyi olduğu gibi görür; kendilerine bir iyilik isabet ettiğinde şımarmazlar ve şayet başlarına bir musibet gelirse şaşırmazlar, daima mütevekkil olup müteselli olurlar ve nihayet herşeyin Allah'tan geldiğine inanırlar!..

Ve yine bu tür müslümanlar, bir hadiste de geçtiği üzere, bilir ve inanırlar ki, mücahidlerin hak ve hukuklarını Allah tekeffül ve teahhüd etmiştir; cihad yolunda ölürlerse cennete koyacak, evine döndürecekse onları ecir ve mal-i ganimetle gönderecektir.

Onbeşinci ayet:

„De ki: 'Bize yalnız iki iyilikten (ya gazilikten veya şehidlikten) birini gözetlemiyor musunuz? (Bundan başka ne olabilir? İki de bizim iştiyakla beklediğimiz şeylerdir.) Ama biz, Allah'ın size ya kendi tarafından veya bizim elimizle bir azab ulaştırmasını gözetiyoruz. Haydi gözetin, biz de sizinle beraber gözetinleriz.“ (Tevbe, 52)

Tefsir ve tahlil:

1- Bu, mü'minlerin münafıklara verdikleri cevap mahiyetindedir. Zira mü'min savaş meydanında ölürse şehid olur, kalırsa gazi ünvanına sahib olur. İki de güzeldir; müslümanın arayıp bulamayacağı şeydir!.. Yukarıda kaydedilen hadis-i şerif de bunun bir ifadesidir. Esasen mü'minin her hali güzeldir; eline bir nimet girerse şükreder, güzel olur; elinden bir nimet çıkarsa veya başına bir musibet isabet ederse sabreder, yine güzel olur. Ve bu mü'mine has bir vasıftır. Bu da yine bir hadisin mealidir.

Bütün bunları şöyle bir neticeye bağlarsak, diyebiliriz ki; müslüman o kimsedir ki, onun hali daima dengelidir; onda

ifrat ve tefrit yoktur; ne bulduğuna aşırı derece sevinip ne oldum delisi olur ve ne de kaybettiğine aşırı derecede üzüldüğüne yapacağını şaşırır ve nihayet onun iki kanadı vardır: Biri şükür diğeri sabırdır. İki de Allah'ın rızasını kazanmanın iki vesilesidir. Vaktiyle çölde yaşayan karı ile koca; kadın son derece güzel! Koca ise hiç de güzel değil! Bir gün aynaya bakarlar; koca üzülür. Kadın ise, kocasının imdadına yetişir ve der ki; „İkimiz de cennetliyiz. Zira sen, benim güzelliğime şükrediyorsun, ben de senin çirkinliğine sabrediyorum. Sabredenlerle şükredenlerin yeri cennettir!..“

2- İmansızın, imanında gel-git olanın işi ise, harabtır; nereye gitse kara yumurtlar; ne dünyada yüzü güler ve ne de ahirette! Siz, onun eğlenip gülmesine bakmayınız; her gün korku içinde ve huzursuz! İç hastalığına mübtela olmuş: Ya nifak ya da inkâr!.. Kur'an şöyle der:

„Onları gördüğün zaman cisimleri hoşuna gider, konuştukları zaman dinletirler. Ama onlar elbise giydirilmiş sanki duvara birer kütük! Her yükselen sesi kendi aleyhlerinde sanırlar (korkularından ödleri patlar)! Onlar düşmandır! Onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da haktan döndürülüyorlar?“ (Münafikun, 4)

Hülâsa:

İki tip insan; birbirine zıd iki hayat ve iki akibet: Biri imanlı, biri inkârcı, biri muhlis, biri münafık, biri muvahhid, biri müşrik!..

Ve netice:

İki günahkâr: Biri Diyanet diğeri parti! Biri hakkı ketmetmekte, tahrif ve tevil yoluna gitmekte; Şeriat'tan yana değil, demokrasiden yana; ehl-i Tevhid'in yanında değil, T.C'nin yanında! Gaye iki şey: Makam ve para!..

Tevbe:

Üç şey: Tevbe-i nasuh, ıslah ve beyan!..

Particiler ve tevbe:

Günahları:

1- Taviz ve saptırma;

2- Parti tüzükleri;

3- Fotoğraf asma;

4- Anıtkabir'e gitmek;

5- Sandık başına gitmek;

6- Şirk meclisine girmek;

7- Tekbir yerine alkış;

8- „Laiklik din hürriyetidir“ demek;

9- „Gaye, hakiki demokrasiyi hâkim kılmak“ zihniyeti;

10- „Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir“ prensibinin anayasada yerinde kalmasını isteme;

11- „Atatürk sağ olsaydı, bizim partimizde yer alırdı“ sözünü söylemek.

Bunları yapanların Şeriat'ta hükmü nedir?

El-Cevap:

a) Tavizkâr olma; b) Hakkı batıla karıştırma; c) Münafık olma; d) Müşrik olma!

Kurtuluşun tek yolu:

Yukarıda maddeler halinde sıraladığımız on bir günahattan da tevbe-i nasuh ile tevbe etmeleri, gelip şu kervana katılmalarıdır. Ya cevap ya teslim!..

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.- Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Sayı: 78-80

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6